

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201958
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201958.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a Mgr. Viliama Pohančeniaka v právnej veci navrhovateľov: 1/ Námestník generálneho prokurátora SR pre trestný úsek, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, X/ Q.. T. W., prokurátor Generálnej prokuratúry SR, A. A. X, A., právne zastúpený: JUDr. Branislavom Dufalom, advokátom so sídlom Palisády 36, Bratislava, proti odporkyni: 5. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: Generálny prokurátor Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, v konaní o opravných prostriedkoch navrhovateľa 1/ zo dňa 10. novembra 2015 a navrhovateľa 2/ zo dňa 5. novembra 2015 proti rozhodnutiu odporkyne č.k.: XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22. septembra 2015, konajúc o odvolaní navrhovateľa 1/, navrhovateľa 2/ a ďalšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250q ods. 3 zákona č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č.k. XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22. septembra 2015, ktorým odporkyňa v bode I. výroku uznala navrhovateľa 2/ vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona č. 154/2001 Z.z. o

prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o prokurátoroch“), ktorého sa dopustil tým, že ako prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní jemu pridelených trestných vecí v období od 01.04.2011 do 15.07.2013 v rozpore s povinnosťami prokurátora uvedenými v § 26 ods. 1 zákona o prokurátoroch riadne a plynule nekonal a zavineným porušením svojich povinností tak zapríčinil prieťahy v konaní vo veciach evidovaných na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod spisovými značkami IV Pz 147/11 (od 10.11.2011 do 1.2.2013), IV Pz 217/11 (od 3.2.2012 do 4.2.2013), IV Pz 222/11 (od 25.1.2012 do 5.2.2013), IV Pz 224/11 (od 2.2.2012 do 5.2.2013), IV Pz 45/12 (od 14.3.2012 do 6.2.2013), IV Pz 71/12 (od 30.4.2012 do 5.2.2013), IV Pz 84/12 (od 27.4.2012 do 12.2.2013), IV Pz 109/12 (od 12.7.2012 do 14.2.2013), IV Pz 116/12 (od 14.8.2012 do 8.2.2013), IV Pz 161/12 (od 4.9.2012 do 12.2.2013), IV/4 GPt 12/11 (od 12.3.2012 do 1.2.2013 a od 1.3.2013 do 31.7.2013), IV/4 GPt 21/11 (od 25.10.2011 do 31.1.2013), IV/4 GPt 35/11 (od 15.6.2011 do 1.2.2013), IV/4 GPt 80/11 (od 29.6.2012 do 1.2.2013), IV/4 GPt 90/11 (od 2.12.2011 do 1.2.2013), IV/4 GPt 95/11 (od 5.12.2011 do 1.2.2013), IV/4 GPt 101/11 (od 15.3.2012 do 4.2.2013), IV/4 GPt 106/11 (od 9.11.2012 do 4.2.2013), IV/4 GPt 112/11 (od 13.1.2012 do 4.2.2013), IV/4 GPt 22/12 (od 14.2.2012 do 12.2.2013), IV/4 GPt 43/12 (od 25.5.2012 do 15.2.2013), IV/4 GPt 75/12 (od 21.8.2012 do 13.2.2013), IV/4 GPt 85/11 (od 8.11.2011 do 1.2.2013), IV/4 GPt 129/12 (od 12.10.2012 do 4.2.2013), IV/1 GPt 546/08 (od 27.3.2012 do 28.1.2013), IV/1 GPt 35/11 (od 2.8.2011 do 6.2.2013), IV/1 GPt 407/10 (od 7.6.2012 do 13.3.2013 a od 14.3.2013 do 1.8.2013), IV/1 GPt 350/11 (od 28.6.2011 do 11.2.2013), IV/1 GPt 353/11 (od 4.7.2012 do 13.3.2013), IV/1 GPt 663/11 (od 22.3.2012 do 13.2.2013), IV/1 GPt 662/11 (od 24.4.2012 do 11.2.2013), IV/1 GPt 716/11 (od 6.12.2011 do 30.1.2013), IV/1 GPt 745/11 (od 27.3.2012 do 31.1.2013), IV/1 GPt 71/12 (od 27.3.2012 do 21.2.2013), IV/1 GPt 111/12 (od 20.2.2012 do 19.2.2013), IV/1 GPt 215/12 (od 19.6.2012 do 15.2.2013), IV/1 GPt 248/12 (od 18.4.2012 do 11.3.2013), IV/1 GPt 286/12 (od 4.5.2012 do 12.2.2013), IV/1 GPt 399/12 (od 25.6.2012 do 15.2.2013), IV/1 GPt 501/12 (od 1.8.2012 do 11.3.2013), IV/1 GPt 533/12 (od 5.10.2012 do 13.3.2013), IV/1 Gn 750/11 (od 25.1.2012 do 1.2.2013), IV/1 Gn 228/11 (od 21.4.2011 do 15.2.2013), IV/1 Gn 1301/11 (od 10.11.2011 do 20.2.2013), IV/1 Gn 1302/11 (od 13.10.2011 do 15.2.2013), IV/1 Gn 1382/11 (od 29.11.2011 do 15.2.2013), IV/1 Gn 1430/11 (od 22.12.2011 do 13.3.2013), IV/1 Gn 1505/11 (od 20.12.2011 do 1.2.2013), IV/1 Gn 1544/11 (od 1.6.2012 do 13.2.2013), IV/1 Gn 124/12 (od 20.1.2012 do 15.2.2013), IV/1 Gn 164/12 (od 22.2.2012 do 13.3.2013), IV/1 Gn 417/12 (od 10.5.2012 do 31.1.2013), IV/1 Gn 499/12 (od 22.6.2012 do 13.3.2013), IV/1 Gn 607/12 (od 5.4.2012 do 12.2.2013), IV/1 Gn 718/12 (od 17.4.2012 do 13.3.2013), IV/1 Gn 869/12 (od 11.6.2012 do 13.3.2013), IV/1 Gn 514/13 (od 3.4.2013 do 12.7.2013), IV/1 Gn 618/13 (od 29.4.2013 do 2.9.2013), IV/1 Gn 1671/12 (od 28.9.2012 do 25.1.2013), IV/1 Gn 781/12 (od 14.12.2012 do 1.8.2013), IV/1 GPt 34/13/11 (od 22.5.2013 do 1.8.2013), IV/4 GPt 59/12 (od 25.7.2012 do 23.1.2013 a od 25.2.2013 do 10.7.2013), IV Pz 51/13 (od 5.4.2013 do 1.8.2013), IV Pz 76/13 (od 2.5.2013 do 10.7.2013), IV Pz 98/13 (od 24.4.2013 do 28.6.2013 a 19.7.2017 do 2.9.2013), za čo mu uložila podľa § 189 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch disciplinárne opatrenie- zníženie základného platu o 15% na tri mesiace. Odporkyňa súčasne v bode II. výroku rozhodnutia zastavila disciplinárne konanie vo vzťahu k trestnej veci evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. IV/1 Gn 162/13, pretože skutok, pre ktorý sa viedlo disciplinárne konanie nebol disciplinárnym previnením. V bode III. výroku rozhodnutia k trestným veciam evidovaným na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. IV Pz 120/12 a IV/1 GPt 593/11, odporkyňa konanie zastavila, pretože zanikla disciplinárna zodpovednosť prokurátora, nakoľko od spáchania disciplinárneho previnenia uplynuli dva roky. V bode IV. výroku rozhodnutia k trestnej veci evidovanej na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. IV/1 Gn 1359/12 odporkyňa konanie zastavila, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol v tejto časti navrhovateľom vzatý späť.

1.2 Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že námietky navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozhodnutiu odporkyne považuje za nedôvodné.

1.3 K námietke navrhovateľa 1/ ohľadom nedostatočného vysporiadania sa odporkyne so závažnosťou disciplinárneho previnenia a nedostatočného skúmania a posúdenia charakteru následkov spôsobených

nečinnosťou navrhovateľa 2/ Krajský súd v Bratislave uviedol, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že odporkyňa dostatočným spôsobom zistila skutkový stav veci. Závažnosť ako i následky disciplinárneho previnenia vyhodnotila v zmysle podaných návrhov, pričom nemohla v rámci disciplinárneho konania zohľadňovať skutočnosti neuvedené v návrhoch a tým neadekvátne zasahovať do kontradiktórnosti disciplinárneho konania. Aj v tomto konaní majú jeho účastníci rovnaké postavenie a teda ak odporkyňa posudzovala podané návrhy na začatie disciplinárnych konaní v intenciách ich obsahov, nemožno jej postupu nič vyčítať, pretože postupovala správne a v súlade s platnou právnou úpravou.

1.4 Krajský súd v Bratislave označil za nedôvodnú aj námietku navrhovateľa 1/ týkajúcu sa nedostatočného vyhodnotenia zavinenia. Krajský súd v Bratislave mal za to, že miera a forma zavinenia bola odporkyňou vyhodnotená správne, ak ju odporkyňa vyhodnotila ako nedbanlivostnú. Takúto formu vyhodnotenia konania navrhovateľa 2/ odôvodnila podrobne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pričom z tohto odôvodnenia je zjavná úvaha, ktorou sa riadila. Ak odporkyňa vyhodnotila konanie navrhovateľa 2/ ako nedbanlivostné, tak nebolo dôvodu, aby skúmala, či z jeho strany nešlo o úmyselné konanie (ako to v odôvodnení podaného opravného prostriedku namietal navrhovateľ 1/). Krajský súd v Bratislave poznamenal, že úmyselné konanie navrhovateľa 2/ nie je možné vyvodzovať iba zo skutočnosti, že navrhovateľ 2/ mal spisy v ktorých bol nečinným, uložené vo svojej kancelárii. Zjavne sa jednalo o nedbanlivosť spočívajúcu v nevhodnej organizácii práce, ako to konštatovala aj odporkyňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Navyiac, konanie navrhovateľa 2/ nebolo ani v disciplinárnych návrhoch charakterizované ako úmyselné a ani z nich žiadnym spôsobom nemožno vyvodiť jeho priamy či nepriamy úmysel porušiť, či ohroziť práva osôb, ktorých sa oneskorene vybavené veci týkali.

1.5 K neadekvátnosti uloženého disciplinárneho opatrenia namietaného zo strany navrhovateľa 1/ Krajský súd v Bratislave uviedol, že pri rozhodovaní o druhu a rozsahu disciplinárneho opatrenia odporkyňa v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch zohľadnila závažnosť disciplinárneho previnenia, spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, príťažujúce i poľahčujúce okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností navrhovateľa. Odporkyňa vychádzala z podaných návrhov a riadne v rozhodnutí odôvodnila, prečo sa rozhodla uložiť konkrétny disciplinárny postih a v konkrétnom rozsahu. S poukazom na uvedené Krajský súd v Bratislave nemal dôvod domnievať sa, že predmetný disciplinárny postih by bol nedostatočný.

1.6 V súvislosti s námietkou navrhovateľa 2/, podľa ktorej je uloženie disciplinárneho opatrenia neprímerane prísne, nakoľko ide o disciplinárne opatrenie na hornej hranici zákonnej sadzby, Krajský súd v Bratislave konštatoval, že odporkyňa vyhodnotila konanie ako disciplinárne previnenie, za ktoré zákon o prokurátoroch (v čase nesplnenia a porušenia povinností prokurátora navrhovateľom 2/, ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia) umožňoval uloženie šiestich disciplinárnych opatrení (§ 189 ods. 1 zákona o prokurátoroch). Odporkyňa uložila navrhovateľovi 2/ disciplinárne opatrenie podľa § 189 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch, ktoré bolo v poradí tretím zo šiestich možných disciplinárnych opatrení. Z uvedeného vyplýva, že nešlo o opatrenie uložené na hornej hranici zákonnej sadzby. Krajský súd v Bratislave sa stotožnil s argumentáciou odporkyne, podľa ktorej po komplexnom posúdení konania navrhovateľa 2/, jeho dôsledkov, príťažujúcich ako aj poľahčujúcich okolností je uloženie disciplinárneho opatrenia - zníženie základného platu o 15% na tri mesiace relevantným postihom. Krajský súd v Bratislave zároveň poznamenal, že stratu nároku na ďalší plat v kalendárnom polroku (§ 106 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch) nie je možné považovať za sankciu v zmysle § 189 ods. 1 zákona o prokurátoroch, pretože táto nie je systematicky zaradená ako disciplinárne opatrenie.

1.7 Krajský súd v Bratislave vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že nakoľko námietky navrhovateľov 1/ a 2/ týkajúce sa napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k uloženiu disciplinárneho opatrenia - zníženia základného platu o 15% na tri mesiace - boli krajským súdom vyhodnotené ako nedôvodné, pričom zároveň odporkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila dostatočným, jasným, zrozumiteľným a logickým spôsobom, je z neho zrejmé akými úvahami sa pri ukladaní disciplinárneho opatrenia riadila, zistený stav veci posúdila správne a v súlade so zákonom o prokurátoroch, rozhodnutie odporkyne potvrdzuje ako správne a zákonné.

2.

2.1 Včas podaným odvolaním sa Námesník generálneho prokurátora SR pre trestný úsek (ďalej len „navrhovateľ 1/“) domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 zmenil tak, že rozhodnutie odporokyne č.k. XV/6 Spr 3/213/1000-100 zo dňa 22.09.2015 zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie.

2.2 Navrhovateľ 1/ v podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd v Bratislave sa podľa názoru navrhovateľa 1/ nedostatočne vysporiadal so závažnosťou disciplinárneho previnenia navrhovateľa 2/, ktorý riadne a plynule nekonal v trestných veciach, v dôsledku čoho zapríčinil prietahy v 65 trestných veciach vedených na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

2.3 Krajský súd v Bratislave podľa názoru navrhovateľa 1/ nedostatočne skúmal a posúdil význam a charakter spôsobených následkov vo veciach, v ktorých navrhovateľ 1/ opakovane poukazoval na skutočnosť, že došlo k prietahom majúcim za následok zánik práv subjektov v trestnom konaní podľa Trestného poriadku, teda správanie odporcu malo za následok nezvratné dôsledky, ktoré nebolo možné a ani nie je možné konvalidovať.

2.4 Navrhovateľ 1/ zdôraznil, že navrhovateľ 2/ svojou nečinnosťou celkovo v trinástich trestných veciach vedených pod spisovou značkou IV Pz znemožnil, aby sa Generálny prokurátor Slovenskej republiky mohol riadne zaoberať argumentami navrhovateľov na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní. Obdobne navrhovateľ 2/ svojou nečinnosťou znemožnil Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky v prípade stotožnenia sa s argumentami navrhovateľov, vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení zákona.

2.5 Navrhovateľ 1/ ďalej uviedol, že svojou nečinnosťou pri vybavovaní ostatných trestných vecí navrhovateľ 2/ porušil práva podávateľov, keď sa ich podaniami nezaoberal riadne a včas. V dôsledku jeho nečinnosti bola podstatným spôsobom obmedzená možnosť vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení zákona.

2.6 Navrhovateľ 1/ označil vyhodnotenie miery a formy zavinenia navrhovateľa 2/ vo vzťahu k 65 trestným veciam, v ktorých spôsobil prietahy, zo strany Krajského súdu v Bratislave za nedostatočné, pričom sa taktiež nestotožnil ani s druhom uloženého disciplinárneho opatrenia. Navrhovateľ 2/ bol uznaný vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a) zákona o prokurátoroch. Vzhľadom na celkový počet trestných vecí, v ktorých navrhovateľ 2/ nekonal a celkovú dĺžku nečinnosti označil navrhovateľ 1/ za nesprávny názor odporokyne, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, že išlo zo strany navrhovateľa 2/ o nedbanlivostné konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ 2/ mal spisy uložené vo svojej kancelárii, mal vedomosť o tom, že tieto nevybavuje, avšak neurobil opatrenie na riadne a bezprietahové vybavovanie trestných vecí (napr. nepožiadala o predĺženie lehoty na vybavenie podnetu), z čoho podľa názoru navrhovateľa 1/ vyplýva, že bol v predmetných veciach úmyselne nečinný.

2.7 Vzhľadom na charakter porušenia zákonných povinností navrhovateľom 2/ a dlhšie trvajúce obdobie, počas ktorého nekonal a tým spôsobil prietahy v uvedených trestných veciach, považoval navrhovateľ 1/ uložené disciplinárne opatrenie- zníženie základného platu o 15% na tri mesiace za neprímerané, nezodpovedajúce závažnosti porušenia zákonných povinností zo strany navrhovateľa 2/.

3.

3.1 Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 podal včas odvolanie aj Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „ďalší účastník“ alebo „Generálny prokurátor SR“), ktorý sa obdobne ako navrhovateľ 1/ domáhal, aby

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne č.k. XV/6 Spr 3/213/1000-100 zo dňa 22.09.2015 zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o obsah podaného odvolania, tento bol argumentačne totožný s odvolaním, podaným navrhovateľom 1/.

4.

4.1 Proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie taktiež Q. T. W., navrhovateľ 2/, ktorý navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

4.2 Navrhovateľ 2/ v podanom odvolaní uviedol, že sa plne pridržiava a poukazuje na svoju argumentáciu obsiahnutú v opravnom prostriedku - návrhu zo dňa 05.11.2015 v tom zmysle, že disciplinárne opatrenie bolo navrhovateľovi 2/ uložené na maximálnej hornej hranici finančného postihu, ktorý zákon o prokurátoroch umožňuje, čo nezodpovedá kritériám pre ukládanie disciplinárneho opatrenia v zmysle § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch.

4.3 Navrhovateľ 2/ na podporu svojich tvrdení poukázal na rozdielnosť právnej úpravy zákona o prokurátoroch, ktorá v znení účinnom do 31.12.2015 nerozlišovala medzi disciplinárnym previnením a závažným disciplinárnym previnením, na rozdiel od právnej úpravy účinnej v čase vydania napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorá už takúto diferenciáciu obsahovala.

4.4 Pri rozhodovaní v predmetnej veci bol pre Krajský súd v Bratislave v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. rozhodujúci skutkový stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd však nebol pri rozhodovaní viazaný právnym stavom v čase vydania rozhodnutia v zmysle § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „správny poriadok“), nakoľko na proces disciplinárneho konania vedeného proti prokurátorovi nie sú ustanovenia správneho poriadku aplikovateľné.

4.5 Zákon o prokurátoroch v znení účinnom v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave v ustanovení § 216 odkazoval na primerané použitie ustanovení zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) na disciplinárne konanie vedené proti prokurátorovi, ako aj primerané použitie ustanovení prvej časti zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a použitie priaznivejšieho znenia zákona pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti prokurátora.

4.6 Navrhovateľ 2/ ďalej uviedol, že podľa jeho názoru rozhodovanie správneho súdu o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu disciplinárnej komisie, aj keď je odvolanie formálne podávané ako návrh súdu, predstavuje súčasť procesu disciplinárneho konania a preto by mal aj krajský súd pri rozhodovaní rešpektovať ustanovenia § 216 zákona o prokurátoroch a ustanovenie § 2 Trestného zákona.

4.7 Z vyššie uvedených dôvodov mal Krajský súd v Bratislave podľa názoru navrhovateľa 2/ pri hodnotení trestnosti disciplinárneho skutku navrhovateľa 2/ použiť ustanovenie § 181 ods. 1 (poznámka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky- navrhovateľ 2/ mal zrejme na mysli ustanovenie § 191 ods. 1) zákona o prokurátoroch v znení účinnom v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, a teda pri úvahe o uloženom disciplinárnom opatrení mal dospieť k záveru, že navrhovateľovi 2/ bolo uložené disciplinárne opatrenie na hornej maximálnej hranici sadzby, čo zrejme nezodpovedá závažnosti skutku, jeho následkom a osobe navrhovateľa 2/ a je teda neprimerane prísne.

5.

5.1 Navrhovateľ 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa 2/, doručenom Krajskému súdu v Bratislave

dňa 06.03.2018 uviedol, že dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľa 2/ nemožno akceptovať, nakoľko nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a zistenému skutkovému stavu veci.

5.2 Navrhovateľ 1/ poukázal na ustanovenie § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch, zo znenia ktorého vyplýva, že nielen disciplinárna komisia, ale aj súd je povinný pri ukladaní disciplinárnych opatrení prihliadať na všetky zákonom predpokladané okolnosti a nemôže vyhodnocovať len tie, ktoré sú pre navrhovateľa 2/ priaznivejšie.

5.3 Navrhovateľ 1/ vyjadril nesúhlas s tvrdením navrhovateľa 2/, že jeho konanie sa vyznačovalo nedbanlivostnou formou zavinenia, pričom nemalo okrem spôsobenia prietahov v konaní žiadne iné nepriaznivé následky na živote, zdraví a majetku tretích osôb, a ani ním nebola spôsobená škoda ani iná majetková ujma fyzickým a právnickým osobám. Navrhovateľ 1/ v tejto súvislosti zdôraznil, že navrhovateľ 2/ spôsobil prietahy v 65 trestných veciach, pričom je nepravdepodobné, že by sa takéhoto konania, s prihliadnutím na celkový počet trestných vecí, dopustil z nedbanlivosti. Z hľadiska konania navrhovateľa 2/ navrhovateľ 1/ poukázal na skutočnosť, že tento pri 65 veciach nekonal a celkovo bol nečinný od 01.04.2011 do 15.07.2013. Ako podstatnú skutočnosť označil navrhovateľ 1/ aj fakt, že navrhovateľ 2/ mal vecné spisy uložené vo svojej kancelárii, o týchto mal vedomosť, avšak neurobil žiadne opatrenia na zabezpečenie bezprietahového vybavenia trestných vecí, teda v predmetných veciach bol úmyselne nečinný.

5.4 Navrhovateľ 1/ zároveň v súvislosti s tvrdením navrhovateľa 2/, že v dôsledku nevybavenia trestných vecí nedošlo k spôsobeniu následkov, poukázal konkrétne na trinásť trestných vecí vedených pod spisovou značkou IV Pz, v ktorých navrhovateľ 2/ svojim konaním spôsobil nemožnosť generálneho prokurátora náležite sa zaoberať argumentami navrhovateľov na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní. Svojou nečinnosťou znemožnil Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky v prípade stotožnenia sa s argumentami navrhovateľov vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení zákona. V dôsledku nečinnosti navrhovateľa 2/ bola zároveň v ostatných veciach podstatným spôsobom obmedzená možnosť vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení zákona.

5.5 V kontexte vyššie uvedenej argumentácie navrhovateľ 1/ zdôraznil, že v dotknutom období nebol navrhovateľ 2/ neprimerane zaťažovaný inými trestnými vecami v porovnaní s ostatnými prokurátormi oddelenia násilnej a všeobecnej kriminality trestného odboru generálnej prokuratúry a neboli zistené ani iné okolnosti, brániace mu v riadnom a zákonom vybavovaní trestných vecí. O závažnosti porušenia povinnosti navrhovateľom 2/ vzhľadom na rozsah neplnenia základných povinností a škodlivosti jeho konania s prihliadnutím na jeho funkčné zaradenie nevznikli vykonaným dokazovaním žiadne pochybnosti. Navrhovateľ 1/ dospel vzhľadom na uvedené k záveru, že neexistujú pochybnosti o tom, že išlo o závažné disciplinárne previnenie, čomu zodpovedá aj navrhovaná sankcia. Akceptovať preto nemožno ani poukaz navrhovateľa 2/ na ustanovenie § 216 zákona o prokurátoroch v spojení s § 2 ods. 1 Trestného zákona.

5.6 S poukazom na uvedené skutočnosti sa navrhovateľ 1/ nestotožnil s dôvodmi podaného odvolania zo strany navrhovateľa 2/, ktoré označil za jednostranné a neospravedlňujúce závažnosť konania navrhovateľa 2/, pre ktoré je voči nemu vedené disciplinárne konanie.

6.

6.1 K odvolaniu navrhovateľa 2/ sa vyjadril aj Generálny prokurátor SR podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 06.03.2018, ktoré bolo obsahovo totožné s vyjadrením navrhovateľa 1/.

7.

7.1 K odvolaniam navrhovateľa 1/ a navrhovateľa 2/ sa podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 08.03.2018 vyjadrila 5. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry SR (ďalej aj

„odporkyňa“), ktorá v súvislosti s odvolaním navrhovateľa 1/ uviedla, že uvedené svojím obsahom iba opakuje dôvody opravného prostriedku, ktorý bol podaný proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie sp. zn. XV/6 Spr 3/13/1000 zo dňa 22.09.2015. Z uvedeného dôvodu odporkyňa v podstatných častiach odkázala na svoje vyjadrenie zo dňa 13.12.2017. Osobitne sa vyjadrila iba k spochybneniu nedbanlivostnej formy zavinenia u disciplinárne riešeného prokurátora zo strany navrhovateľa 1/, pričom zdôraznila, že v konaní neboli produkované také dôkazy, ktoré by odôvodňovali existenciu úmyselného zavinenia zo strany dotknutého prokurátora. Odporkyňa konštatovala, že navrhovateľ 1/ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a toto jeho „zlyhanie“ nemožno označiť za nedostatok v postupe odporkyne v postavení disciplinárneho orgánu konajúceho a rozhodujúceho v kontradiktórnom procese, ktorý kladie zvýšený dôraz na aktivitu strán v konaní pri preukazovaní svojich tvrdení. Odporkyňa zároveň poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ 1/ opomenul uviesť, že u navrhovateľa 2/ došlo k priesťahom v konaní v cca 16% zo všetkých jemu pridelených vecí, čo nasvedčuje záveru odporkyne o nesprávnej organizácii práce dotknutého prokurátora, ktorému za takýchto okolností nemožno pričítať úmyselné zavinenie, ale len zavinenie nedbanlivostné.

7.2 V druhej časti svojho podania sa odporkyňa vyjadrila k odvolaniu navrhovateľa 2/, a to tak, že s argumentáciou navrhovateľa 2/ ohľadom priaznivejšej aplikácie novšieho znenia zákona o prokurátoroch sa nemožno bezvýhradne stotožniť. Pokiaľ ide o hodnotenie závažnosti jeho konania, vychádzajúc z obsahu rozhodnutia disciplinárnej komisie možno konštatovať, že táto ho vnímala vzhľadom na rozsah, opakovanie a dĺžku priesťahov ako závažné, čo odzrkadlila najprísnejším trestom dotýkajúcim sa základného platu prokurátora, pričom k aplikácii prísnejších sankcií nepristúpila z dôvodu existencie poľahčujúcich okolností. Podstatnou okolnosťou v súvislosti s obsahom odvolania navrhovateľa 2/ je skutočnosť, že disciplinárna komisia vyhodnotila jeho konanie ako závažné, t.j. v kontexte obsahu aktuálnej právnej úpravy by bolo možné ho vyhodnotiť ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 2 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení. Podľa názoru odporkyne nemožno z uvedených dôvodov dospieť k jednoznačnému záveru, že posudzovanie konania navrhovateľa 2/ podľa novej právnej úpravy by bolo pre neho priaznivejšie, pričom práve opak sa javí ako pravdepodobnejší. V ostatných podrobnostiach odporkyňa odkázala na obsah rozhodnutia disciplinárnej komisie a odvolaniami napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave.

7.3 S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odporkyňa navrhla, aby Krajský súd v Bratislave podaným odvolaniam nevyhovel a napadnutý rozsudok potvrdil.

8.

8.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaných odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

8.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

8.3 Z ustanovenia § 250l ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

8.4 Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a .

8.5 Podľa § 250m ods. 1 O.s.p., konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

8.6 Podľa § 250m ods. 2 O.s.p., návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

8.7 Podľa § 250m ods. 3 O.s.p., účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

8.8 Podľa § 250q ods. 3 O.s.p., o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Vo veci azylu a doplnkovej ochrany zruší súd rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec na ďalšie konanie aj vtedy, ak po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že od vydania rozhodnutia správnym orgánom sa podstatne zmenili okolnosti veci. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

8.9 Podľa § 250r O.s.p., ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

8.10 Podľa § 250s O.s.p., proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

8.11 Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

8.12 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

8.13 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.14 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.15 Z administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dňa 27.02.2013 bol bývalej 3. disciplinárnej komisii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky doručený návrh na začatie disciplinárneho konania voči navrhovateľovi 2/ (evidovaný pod sp. zn. XV/6 Spr 3/13), ktorý podal

bývalý námestník generálneho prokurátora pre trestný úsek. Z obsahu jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ 2/ mal porušiť zákonné povinnosti prokurátora (§ 26 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zákona o prokurátoroch) v počte 58 v návrhu konkretizovaných veciach, ktoré mu boli pridelené na vybavenie, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 187 písm. a) zákona o prokurátoroch. V návrhu jeho predkladateľ dôvodil, že navrhovateľ 2/ narušil riadny priebeh trestného konania, pričom závažné dôsledky to malo najmä vo veciach zapísaných v „Pz“ registri, kde tým došlo k márnemu uplynutiu lehôt na prípadné využitie mimoriadneho opravného prostriedku. Navrhovateľ 1/ tiež poukázal na skutočnosť, že vo veci sp. zn. IV/1 Gn 417/12 navrhovateľ 2/ spôsobil stav predpokladaný zák. č. 514/2003 Zb. Takýmto nekonaním mal navrhovateľ 2/ naplniť znaky disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a) zákona o prokurátoroch, spočívajúceho v zavinenom neplnení si povinností prokurátora. S poukazom na uvedené navrhol námestník generálneho prokurátora pre trestný úsek uložiť navrhovateľovi 2/ disciplinárne opatrenie - zníženie platu o 10 % na tri mesiace.

8.16 Následne Generálny prokurátor SR podal proti navrhovateľovi 2/ ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania, datovaný 05.08.2013 (evidovaný pod sp. zn. XV/6 Spr 10/13). Z obsahu jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ 2/ mal porušiť zákonné povinnosti prokurátora (§ 26 ods. 1 písm. a), b), c) zákona o prokurátoroch, § 32 ods. 2, 3, § 33 ods. 1, 2 zák. č. 153/2001 Zb. o prokuratúre) v počte trinástich v návrhu konkretizovaných veciach, ktoré mu boli pridelené na vybavenie, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 187 písm. a) zákona o prokurátoroch. V tomto návrhu jeho predkladateľ konštatoval prieťahy vo veciach pridelených navrhovateľovi 2/, pričom poukázal na to, že navrhovateľ 2/ nezabezpečil zaevidovanie návrhu obvineného K.V. na postup generálneho prokurátora podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku a ponechal ho v dozorovom spise bez vybavenia, tiež že nevybavil následné podanie obhajcu, ktorým žiadal preskúmať zákonnosť postupu a rozhodovania polície a podriadených prokurátorov v tejto trestnej veci. V ďalšom dôvodil, že vo všetkých v návrhu uvedených veciach narušil riadny priebeh trestného konania. S poukazom na uvedené navrhol uložiť navrhovateľovi 2/ disciplinárne opatrenie - zbavenie výkonu funkcie prokurátora.

8.17 Uznesením 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/6 Spr 3/13 zo dňa 14.10.2013 boli obidva disciplinárne návrhy spojené na spoločné konanie, vedené pod sp. zn. XV/6 Spr 3/13.

8.18 Po vykonaní ústneho pojednávania dňa 16.01.2014 3. disciplinárna komisia rozhodnutím sp. zn. XV/6 Spr 3/13 zo dňa 16.1.2014 uznala navrhovateľa 2/ vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch a uložila mu disciplinárne opatrenia - zníženie základného platu o 15 % na tri mesiace a preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa.

8.19 O opravnom prostriedku podanom proti predmetnému rozhodnutiu 3. disciplinárnej komisie rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 12Sp/15/2014-37 zo dňa 15. decembra 2014 tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že napadnuté rozhodnutie disciplinárnej komisie nie je v súlade so zákonom a je nepreskúmateľné, pričom poukázal na nedodržanie ustanovenia § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch a § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý sa na disciplinárne konanie vedené proti prokurátorovi primerane vzťahuje.

8.20 V súlade s právnou úpravou zákona o prokurátoroch účinnou od 01.08.2014 bolo na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky zriadených päť nových, trojčlenných disciplinárnych komisií a právoplatne neukončené disciplinárne konania boli spôsobom rešpektujúcim zásadu náhodného pridelenia vecí prerozdelené novovytvoreným disciplinárnym komisiám, pričom predmetná vec bola dňa 09.10.2014 pridelená 5. disciplinárnej komisií.

8.21 Odporkyňa vykonala dňa 22.09.2015 ústne pojednávanie, na ktorom navrhovateľ 2/ vyjadril súhlas s tým, aby po zániku 3. disciplinárnej komisie a zrušení jej rozhodnutia Krajským súdom v Bratislave, v disciplinárnom konaní pokračovala odporkyňa bez potreby opakovania dokazovania.

8.22 Po opätovnom prejednaní podaných disciplinárnych návrhov odporkyňa vydala rozhodnutie č.k.: XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22. septembra 2015, ktorým v bode I. výroku uznala navrhovateľa 2/ vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch, za čo mu podľa § 189 ods. 1 písm. c/ zákona o prokurátoroch uložila disciplinárne opatrenie- zníženie základného platu o 15% na tri mesiace. Odporkyňa súčasne v bode II. výroku rozhodnutia zastavila disciplinárne konanie vo vzťahu k trestnej veci evidovanej na GP SR pod sp. zn. IV/1 Gn 162/13, pretože skutok, pre ktorý sa viedlo disciplinárne konanie nebol disciplinárnym previnením. V bode III. výroku rozhodnutia k trestným veciam evidovaným na GP SR pod sp. zn. IV Pz 120/12 a IV/1 GPt 593/11, odporkyňa konanie zastavila, pretože zanikla disciplinárna zodpovednosť prokurátora, nakoľko od spáchania disciplinárneho previnenia uplynuli dva roky. V bode IV. výroku rozhodnutia k trestnej veci evidovanej na GP SR pod sp. zn. IV/1 Gn 1359/12 odporkyňa konanie zastavila, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol v tejto časti navrhovateľom vzatý späť.

8.23 Voči predmetnému rozhodnutiu odporkyne podali navrhovateľ 1/ a navrhovateľ 2/ opravný prostriedok, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 tak, že podľa § 250q ods. 3 O.s.p. potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne č.k. XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22.9.2015.

8.24 Podľa § 265s ods. 5 zákona o prokurátoroch v znení účinnom od 1. decembra 2014, na disciplinárne konania začaté pred 1. decembrom 2014 sa vzťahujú predpisy účinné do 30. novembra 2014.

8.25 Podľa § 26 ods. 1 písm. a/, c/ zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, prokurátor je povinný

a) plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom, ak bol s nimi riadne oboznámený; splnenie pokynu je prokurátor povinný odmietnuť, ak by jeho splnením spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie,

b) vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez priet'ahov.

8.26 Podľa § 187 písm. a/ zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, prokurátor je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

8.27 Podľa § 188 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, disciplinárnym previnením je

a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora,

b) správanie prokurátora, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti a

c) nestrannosti pri rozhodovaní,

d) správanie prokurátora na verejnosti, ktoré znižuje vážnosť prokuratúry.

8.28 Podľa § 189 ods. 1 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, za disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a) napomenutie,

b) písomné pokarhanie,

c) zníženie základného platu až o 15% najviac na tri mesiace; pri opätovnom

d) disciplinárnom previnení, ktorého sa prokurátor dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho opatrenia, najviac na šesť mesiacov,

e) odvolanie z funkcie vedúceho prokurátora vrátane generálneho prokurátora,

f) preloženie na inú prokuratúru toho istého stupňa alebo na prokuratúru nižšieho

g) stupňa; ak ide o prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, preloženie na iný organizačný útvar generálnej prokuratúry alebo na prokuratúru nižšieho stupňa,

h) zbavenie výkonu funkcie prokurátora.

8.29 Podľa § 188 ods. 1 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení, disciplinárnym previnením je

- a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora,
- b) správanie prokurátora, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti a nestrannosti pri rozhodovaní,
- c) správanie prokurátora na verejnosti, ktoré znižuje vážnosť prokuratúry.

8.30 Podľa § 188 ods. 2 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení, disciplinárne previnenie je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu nesplnenej alebo porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie, správanie prokurátora alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

8.31 Podľa § 188 ods. 3 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení, disciplinárnym previnením nie je konanie, ktoré je trestným činom alebo priestupkom.

8.32 Podľa § 189 ods. 1 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení, za disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom, ak § 208 ods. 2 neustanovuje inak, uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) písomné pokarhanie,
- b) zníženie základného platu až o 15% najviac na tri mesiace; pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa prokurátor dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho opatrenia, najviac na šesť mesiacov.

8.33 Podľa § 189 ods. 2 zákona o prokurátoroch v aktuálnom znení, za závažné disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) zníženie základného platu o 15% až 50%, najviac na jeden rok,
- b) odvolanie z funkcie vedúceho prokurátora,
- c) preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa,
- d) zbavenie funkcie prokurátora.

8.34 Podľa § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, pri ukladaní disciplinárnych opatrení sa prihliada na závažnosť disciplinárneho previnenia alebo konania uvedeného v § 187 písm. b/, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, na okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora.

8.35 Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, disciplinárne konanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak zanikla disciplinárna zodpovednosť prokurátora.

8.36 Podľa § 197 ods. 3 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, navrhovateľ môže podať návrh na začatie disciplinárneho konania disciplinárnej komisii do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o disciplinárnom previnení prokurátora alebo o konaní uvedenom v § 187 písm. b), najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia alebo konania uvedeného v § 187 písm. b/.

8.37 Podľa § 198 ods. 1 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, disciplinárne konanie nemožno začať, a ak sa už začalo, nemožno v ňom pokračovať a musí sa zastaviť, ak uplynuli dva roky

- a) od spáchania disciplinárneho previnenia alebo od konania uvedeného v § 187 písm. b/, alebo
- b) od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku súdu za ten istý skutok.

8.38 Podľa § 211 ods. 1 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto

rozhodnutia. Podanie odvolania má odkladný účinok.

8.39 Podľa § 211 ods. 3 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, o odvolaní rozhoduje súd.

8.40 Podľa § 216 zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, ak tento zákon neustanovuje inak, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahuje osobitný zákon (odkaz na zákon č. 301/2005 Trestný poriadok, v znení neskorších predpisov).

8.41 Podľa § 209 písm. d/ zákona o prokurátoroch v znení účinnom do 30. novembra 2014, disciplinárna komisia zastaví disciplinárne konanie, ak sa disciplinárne konanie stalo neprípustným.

8.42 Podľa § 246d O.s.p., ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

8.43 Podľa § 250m ods. 1 O.s.p., konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

9.

9.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje o odvolaniach navrhovateľa 1/, navrhovateľa 2/ a ďalšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017, ktorým podľa § 250q ods. 3 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporkyne č.k. XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22.9.2015.

9.2 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov Krajského súdu v Bratislave, ako aj správnej úvahy, z ktorej pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal. Majúc jeho záver za skutkovo a vecne správny, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaniami napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody:

9.3 V prejednáwanej veci bol sporná otázka primeranosti disciplinárneho opatrenia, zníženia základného platu o 15% na tri mesiace, uloženého navrhovateľovi 2/ rozhodnutím odporkyne č.k. XV/6 Spr 3/13/1000-100 zo dňa 22.09.2015 za to, že sa zavineným nesplnením a porušením povinnosti prokurátora dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch.

9.4 Z obsahu administratívneho a súdneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že porušenie povinností prokurátora vedúce k spôsobeniu prierahov v sporných veciach nebolo v priebehu disciplinárneho ani súdneho konania spochybnené, pričom táto skutočnosť bola uznaná aj samotným navrhovateľom 2/. V rámci preverovania rozsahu spôsobených prierahov odporkyňa individuálne prehodnotila každú jednu vec, pričom na základe výsledkov zrealizovaného dokazovania dospela k záveru, že navrhovateľ 2/ svojim zavineným konaním, resp. jeho opomenutím, spôsobil prierahy v konaniach vo veciach bližšie špecifikovaných v rozhodnutí odporkyne, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatoval, že postupu odporkyne nemožno nič vyčítať, nakoľko tento bol v súlade so zákonom.

9.5 K odvolacím námietkam navrhovateľa 1/, ktoré boli totožné s odvolacími námietkami Generálneho prokurátora SR, Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko, že tieto sú obsahovo v zásade totožné s tými, ktoré navrhovateľ 1/ uviedol vo svojom podaní- opravnom prostriedku smerujúcom proti

rozhodnutiu odporkyne a s ktorými sa Krajský súd v Bratislave náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

9.6 K námietke navrhovateľa 1/ a ďalšieho účastníka týkajúcej sa nedostatočného vyhodnotenia závažnosti disciplinárneho previnenia zo strany Krajského súdu v Bratislave, Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že po dôkladnom preštudovaní administratívneho, ako aj súdneho spisu mal za preukázané, že odporkyňa svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnila, pričom obsahom tohto odôvodnenia bolo aj vysporiadanie sa s otázkou závažnosti disciplinárneho previnenia v medziach podaných návrhov na začatie disciplinárneho konania, čo zhodne konštatoval vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Bratislave.

9.7 Z odôvodnenia rozhodnutia odporkyne je zrejmé, že táto sa pri rozhodovaní o primeranosti ukladaného disciplinárneho opatrenia náležitým spôsobom zaoberala jednotlivými aspektami, ktorých zohľadnenie zákon o prokurátoroch pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vyžaduje, pričom podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno konštatovať, že starostlivo a uvážlivo prihliadala tak na okolnosti svedčiace v prospech navrhovateľa 2/ (priznanie zlyhania a prejavená ľútosť, snaha o nápravu, pomer vecí, v ktorých boli zistené priestahy vo vzťahu k celkovému počtu vecí pridelených navrhovateľovi 2/, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností, pozitívne služobné hodnotenie), ako aj na prirážajúce okolnosti (dĺžka, rozsah a závažnosť porušenia povinností, predchádzajúce napomenutie uložené navrhovateľovi 2/ dňa 05.09.2014). Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, skutkový stav zistený v rozsahu uvedenom v administratívnom spise bol dostatočného rozsahu na podanie obrazu o spáchanom disciplinárnom previnení, ako aj o osobe navrhovateľa 2/.

9.8 Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval v tejto súvislosti za dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o otázku posúdenia významu a charakteru následkov spôsobených priestahmi v konaní, tejto odporkyňa venovala iba strohé konštatovanie, že vzhľadom na jej viazanosť obsahom skutkových viet podaných návrhov jej neprináleží hodnotiť konkrétne následky nečinnosti navrhovateľa 2/ v jednotlivých veciach. Povinnosť odporkyne zaoberať sa, resp. vyhodnocovať taktiež následky nečinnosti prokurátora, je výslovne ustanovená v § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch, zo znenia ktorého vyplýva obligatornosť zohľadnenia následkov spôsobených disciplinárnym previnením. Napriek uvedenej skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval hodnotiaci úsudok odporkyne ohľadom spáchaného disciplinárneho previnenia za dostatočne komplexný a vytvárajúci pevný základ pre vydanie rozhodnutia vo veci samej.

9.9 K námietke týkajúcej sa nedostatočného vyhodnotenia zavinenia navrhovateľa 2/ vo vzťahu k jeho konaniu Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že zákon o prokurátoroch explicitne stanovuje pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia spočívajúceho v nespnení alebo porušení povinností prokurátora požiadavku existencie zavinenia. Z uvedeného dôvodu bol obligatorným predmetom skúmania disciplinárnej komisie práve vnútorný psychický vzťah navrhovateľa 2/ k jednotlivým znakom skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

9.10 Zavinenie (úmyselné i nedbanlivostné) je vybudované na zložke poznania (rozumovej) a na zložke vôle (vôľovej). Zložka poznania zahŕňa vnímanie prokurátora, ako aj predstavu predmetov a javov, ktoré vnímal predtým, a ku ktorým dospel svojím úsudkom na základe poznatkov a skúseností. Vôľová zložka zahŕňa predovšetkým chcenie a uzrozmene (pri úmyselnom zavinení), teda rozhodnutie konať určitým spôsobom so znalosťou podstaty vecí, pri vedome nedbanlivostnom zavinení zahŕňa spoliehanie sa bez primeraných dôvodov, že k porušeniu či ohrozeniu záujmov chránených zákonom nedôjde.

9.11 Na základe výsledkov vykonaného dokazovania pred odporkyňou a krajským súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napriek tomu, že navrhovateľ 2/ naplnil zložku rozumovú, nakoľko mu bolo známe - vedel, že vo veciach, ktoré mu boli pridelené, nekonal, nebola preukázaná existencia vôľovej zložky potrebnej pre posúdenie konania ako úmyselného. V kontexte vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky označil tvrdenie navrhovateľa 1/, že na základe toho, že spisy týkajúce sa vecí, v ktorých bol navrhovateľ 2/ nečinný, boli umiestnené v jeho kancelárii, pričom zároveň nepožiadaval o predĺženie lehoty na ich vybavenie, možno dospieť k záveru, že navrhovateľ 2/ bol

v predmetných veciach úmyselne nečinný, za nepreukázané.

9.12 K odvolacej námietke navrhovateľa 2/ týkajúcej sa priaznivejšej aplikácie aktuálnej právnej úpravy zákona o prokurátoroch v jeho prospech, ktorá na rozdiel od právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania odporkyne, vo svojom znení diferencuje medzi disciplinárnych previnením a závažným disciplinárnym previnením a zároveň rozdeľuje škálu disciplinárnych opatrení, ktoré možno stíhanému prokurátorovi s prihliadnutím na závažnosť disciplinárneho previnenia uložiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sa stotožňuje s argumentáciou odporkyne, ktorú uviedla vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa 2/ proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave. Skutočnosť, že odporkyňa vo svojom rozhodnutí pristúpila k uloženiu najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia z pohľadu aktuálnej právnej úpravy za disciplinárne previnenie, postihujúceho základný plat prokurátora (na hornej hranici sadzby), odráža jej postoj k závažnosti disciplinárneho previnenia navrhovateľa 2/. Ako sama odporkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, k aplikácii prísnejších sankcií, ktorých uloženie umožňoval zákon o prokurátoroch v znení účinnom v čase rozhodovania odporkyne, v danom prípade nepristúpila z dôvodu existencie viacerých okolností svedčiacich v prospech navrhovateľa 2/. Pokiaľ ide teda o hodnotenie samotnej závažnosti konania navrhovateľa 2/, vychádzajúc z obsahu rozhodnutia disciplinárnej komisie možno konštatovať, že táto ho vnímala vzhľadom na rozsah, opakovanie a dĺžku priesťahov ako závažné, čo odzrkadľila aj druhom uloženého trestu. Z uvedeného dôvodu nemožno bezvýhradne súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa 2/, že aplikácia aktuálnej právnej úpravy disciplinárnej zodpovednosti prokurátora obsiahnutá v zákone o prokurátoroch by bola pre navrhovateľa 2/ celkom jednoznačne priaznivejšia a bezpochyby by viedla k uloženiu menej prísnej sankcie.

9.13 Najvyšší súd Slovenskej republiky po komplexnom prehodení a posúdení všetkých vyššie uvedených aspektov dospel k záveru, že uloženie disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v znížení základného platu navrhovateľa 2/ o 15 % na tri mesiace, je adekvátnym opatrením. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje, že odôvodneniu rozsudku Krajského súdu v Bratislave nechýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a jeho úvahu a právne posúdenie považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za logické, nevybočujúce z medzí a hraníc stanovených zákonom.

9.14 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok navrhovateľa 1/, navrhovateľa 2/ a ďalšieho účastníka, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/132/2015, 4Sa/18/2017-55 zo dňa 20. decembra 2017 ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil po tom, čo dospel k právnomu názoru totožnému so záverom Krajského súdu v Bratislave, že preskúmané rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade so zákonom.

9.15 Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

10.

10.1 O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolacom konaní úspešní neboli, preto im právo na náhradu trov odvolacieho konania priznané nebolo.

11.

11.1 Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. S poukazom na uvedené ustanovenie zákona procesne postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.